

○ 25/11 39.

Tænk Erik Larsson, Kæde Tæmmer!

Tak for sidst! Det er dejligt at være sammen med
Mennesker, hvor man mærker, at der er Forståelse, og hvor de ikke
aldrig bliver trængsel med paa Eus Meningen, fordi man nu
engang ikke kan harmonisere med alle Mennesker, end ikke
med sine Venner. Det kan ikke betydes nogen, at man
ikke kan forstå „Lidsk Borg“, da intet jo fuldendte kan for-
stås uden at være oplevet, og man gennem mange Liv har
oplevet og erfaret forskelligt. Derfor er det ikke altid lige let,
at være Menneske - at være Hustru, Moder og - Menneske.
Man kan let gennem sin Udvikling komme til at bringe
andre Mennesker Lidelse, men naar man saa ved hvorfor
netop de Lidelser skal til, bliver det ikke Selvsbedrøvelse.
Den eneste Vej ind i det rigtige Menneskelige maa vel
være at sig sig fra Syneriet. Man kan ikke stå med
et Ben her og et andet der. Og det kan sikkert være svært
for de Mennesker, der har befundet sig godt der, de vil saa
nødig den af, for der er da saa meget dejligt, saa mange
Kæmpe ceremonier, Fester o. s. v. For andre, der ingen Begær
har, og som aldrig har befundet sig godt der, er det ikke
svært at forlade. Som Markius skriver, kan Ingen opleve
noget, hvis det ikke har oplevet Mødsbringeren.
Naar man tænker sin egen Lidelses Historie igennem saa
langt man kan erindre i dette Liv, bliver man taknemlig

at der virkelig - Guds alt - dog ikke skulde mere bli for man
kunde jaa Opneen op for at der virkelig gives noget større,
noget mere edelt og ægte. Ja bliver Lidelser ikke Lidelser,
men Lykke. Og saa er man saa bange for at lide.

Ja Henrik Thesen skrev "Nora" lod man kunde gaa fra sit
Fjem og sine tre Børn da min var maast bli en vis Udvik-
ling. Havde man selv været kvinde og oplevet hendes Trøst,
havde man maaske skrevet det anderledes. Man skal vist
være meget højt udviklet for man som blandt kan føle som
en kvinde og anvendt. Derfor Gudskelov og Tak at de to Tei
nemmer sig hinanden i Udvikling, i Følelse og Villie.

Jeg har i en Tid for flere Aar siden, efter et antroposo-
fisk Foredrag, set Menneskene i de Flokke drage gennemover. I den
første lille Flok var der ikke mange, men de der var bevægede
sig lette, elegante og sølfideaglige, mens den anden lille Flok
gjorde sig de voldsomme Kunstregelser og Grimasser, men de
kan mærke ingen Vigue, og den sidste store Flok, der
var mange, mange og støjende Mennesker, nogle ble Hest og de
for frem siden at bekymre sig om noget. - Det er saa karat-
teristisk. Ja, jeg har oplevet meget i Frønnen, som for mig
er adbehandlede Sandheder, Værker paa Vejen. Jeg har vandret
over mange og skarpe Steen for at komme ind at bade, og det bad
jeg fik, da jeg kom over, var noget af det underlige jeg
har følt. - Derfor kan jeg min have Tro paa ^{de} Livet. -

Jeg har altid, ligesom de Larsson, haft en dybvisk Aare,
selvom jeg ikke er saa dygtig som Dem, men ogsaa dit har
jo altid været latterliggjort blandt "mine egne." En Propit er jo
og har aldrig været agtet i sit eget Land, man være sig nok saa stor eller
lille.

Nu vid jeg ikke, om jeg skal odde Tallet til den
paa Onsdag eller om Fennansen vil beholde den -
det bestemmer de da nu eller selv - men jeg vilde jo
nok vide det, saa maaske kunde de ringe fra Fer:
mansen eller slikke herop, hvis de skal vid at sende en
Til, naar de har spist til Middag.

Fenned mine bedste Hilsener til dem begge.

Mari Tien.

Frugjort.

Det blev Morguen,
efter en søvnløs, urolig Nat
hvor Tankerne sviver, og Legemet skælver
af Frygt - af Angst
Angsten for Dyr - for Overfald -
aah nej, Du flygges - langt langt bort
hvor der ikke findes Dyr - kinu mennesker,
rigtige mennesker.

Der høres Skrig - skal Du blive -
Skrig i Natken. -

Mor - M-O-S-N - M-O-S-S-N,
aah, Du maa ikke gaa fra os. -

Op Stemmer lyder - indre Stemmer: -

Tag dit Kors op, og følg mig. -

Du er frugjort - Din Villie er sket. -

L. V.